

Začelo se je ...

... pred tremi leti. Z Jasno sva se nekega sončnega dopoldneva sestali na kavi ob Ljubljani z namenom, da mi preda kopijo svojega filma o Milku Djurovskem *Ko je žoga padla na glavo*. Milko je namreč postal trener Nogometnega kluba Drava Ptuj ravno v času, ko sem bila tam zaposlena kot vodja odnosov z javnostmi.

Med pogovorom me je Jasna vprašala, s čim se še ukvarjam. „Trenutno vodim projekt *Ohranimo mladost* s Stojanom Kerblerjem v Lekarni Ptuj,“ sem odgovorila. In rodila se je ideja o umetniško-dokumentarnem filmu.

Ko sem si ogledala film o Djurovskem, sem bila dokončno odločena, saj sem vedela, da lahko Jasnina umetniška žilica in navdušenje nad Stojanovim delom ter moje doživljanje in poznavanje Stojana prineseta vrhunski dokumentarec.

Seveda je bilo treba za dovoljenje in sodelovanje najprej prositi Stojana. Nekoliko presenečeno in skeptično je odobril sodelovanje in si na listek zapisal termin prvega sestanka, ki pa je bil kasneje odpovedan zaradi Jasnine bolezni ...

Minilo je leto in pol. Darko, moj življenjski sopotnik, me je vztrajno spraševal, kako napreduje filmski projekt. Za Stojanov 69. rojstni dan smo tako z Jasno in Radom pozvonili na Stojanovem naslovu na Potrčevi cesti na Ptuj in mu zapeli *Vse najboljše*, z njim spili penino ter skupaj sprejeli težko pričakovano odločitev. Začelo se je zares, in to ob penini in velikih sanjah o najboljšem, kar je v danem času mogoče narediti. Začeli smo na veliko, z najvišjimi cilji!

Kljub temu, da sredstva niso bila vnaprej zagotovljena, me je dolgoletna prijateljica Nevenka Letič s podjetniškim entuziazmom prepričala, da sem naredila prve korake v film. Verjela sem, da so vrhunski umetnik in njegova priznanja, najboljša filmska ekipa ter Stojanova 70-letnica recept za uspeh. Vendar pa smo kmalu doživeli največje razočaranje: zavrnitev prijave na razpisu Ministrstva za kulturo. A to smo vzeli le kot vzpodbudo in dokaz, da je treba vztrajati. Do konca!

Na tem mestu se filmska ekipa zahvaljuje moji mami Marici, ki je med snemanji s kulinaricnimi dobrotami skrbela za zadovoljstvo ekipe, bratu Dušanu in atu Milanu ter Stojanovi ženi Milki.

To je moja zgodba, čudovita izkušnja, ki sem jo doživela.

Želim si, da bi bila zgodba edinstvena tudi za Vas ter da bi Vas vedno znova pritegnila k ogledu navdušujočih Stojanovih fotografij. Projekt je nastal z željo prenosa kulturne dediščine in vzbujanja nacionalnega ponosa pri gledalcih; ponosa, ki ga lahko delite z vsemi, ki si želijo spoznati etnografsko kulturno dediščino in umetnost slovenske fotografije. V pozitivnem duhu in preprosti resnici, skriti v svetovno priznanih fotografijah Stojana Kerblerja, Vas bomo s filmom popeljali v njegov svet. Verjamem, da bo vsak gledalec med gledanjem filma občutil Stojanovo edinstvenost.

Iskrena hvala vsem, ki nam zaupate, verjamete v nas in z nami soustvarjate.

Pa veliko umetniških užitkov ob gledanju umetniško-dokumentarnega filma o Stojanu Kerblerju *Svet ni vedel, da je pristal v pesmi*

Vam iskreno želi

Alenka Slavinec

Direktorica filma in producentka